

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2019/2020 – 2021/2022

(skrajne daty)

Rok akademicki 2021/2022

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Metody numeryczne 1
Kod przedmiotu*	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Przyrodniczych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Kolegium Nauk Przyrodniczych Instytut Matematyki
Kierunek studiów	Matematyka
Poziom studiów	studia I stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr studiów	rok III, semestr 5
Rodzaj przedmiotu	kierunkowy
Język wykładowy	język polski
Koordynator	dr hab. prof. UR Mirosława Zima
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr hab. prof. UR Mirosława Zima

* - zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt ECTS
5	30	30							6

1.2. Sposób realizacji zajęć

- ☒ zajęcia w formie tradycyjnej
☒ zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)

Wykład-Egzamin, Ćwiczenia - zaliczenie na ocenę

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Znajomość rachunku różniczkowego i całkowego funkcji jednej zmiennej, elementów algebry liniowej i elementów programowania.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C1	Zapoznanie studentów z elementami teorii błędów, z podstawowymi metodami interpolacji i aproksymacji funkcji.
C2	Przekazanie wiedzy z zakresu numerycznego rozwiązywania równań nieliniowych. Zapoznanie z podstawowymi metodami całkowania numerycznego.
C3	Zapoznanie z wybranymi algorytmami numerycznymi algebry liniowej.
C4	Przygotowanie studentów do korzystania z oprogramowania numerycznego.
C5	Przygotowanie studentów do pracy zespołowej.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_01	student zna podstawowe metody i procedury numeryczne wspomagające rozwiązywanie zagadnień z zakresu analizy matematycznej i algebry	K_Wo5
EK_02	student zna podstawowe zasady BHP obsługi komputera	K_Wo8
EK_03	student potrafi wykorzystywać metody numeryczne do rozwiązywania wybranych zagadnień z analizy matematycznej i algebry	K_U11
EK_04	student jest gotów do stałego uczenia się i podnoszenia swoich kwalifikacji związanych ze stosowaniem metod numerycznych analizy matematycznej i algebry	K_Ko1
EK_05	student jest gotów do stawiania pytań służących zrozumieniu metod numerycznych stosowanych w rozwiązywaniu zagadnień z matematyki	K_Ko2
EK_06	student jest gotów do zasięgania porad od ekspertów z dziedziny metod numerycznych i programowania w zakresie wykorzystania najnowszej wiedzy w pracy zawodowej	K_Ko3

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Analiza błędów (pojęcie błędu, rodzaje błędów, błąd reprezentacji danych, błąd arytmetyki, przenoszenie błędów, analiza zaburzeń). Obliczanie wartości wielomianu (schemat Hornera). Interpolacja funkcji (zadanie interpolacji, interpolacja wielomianowa, wielomian interpolacyjny Lagrange'a, postać Newtona wielomianu interpolacyjnego, interpolacja Hermite'a, oszacowanie błędu interpolacji, interpolacja funkcjami sklejanymi). Lokalizacja zer wielomianów (metoda Sturm'a, metoda Fouriera). Równania nieliniowe (metody iteracyjne, metoda bisekcji, metoda Newtona, metoda siecznych). Całkowanie numeryczne (kwadratury Newtona-Cotesa, kwadratury Gaussa). Metody numeryczne algebry liniowej (rozkład LU i jego zastosowania, metoda eliminacji Gaussa, metody iteracyjne - metoda Jacobiego, metoda Seidla). Aproksymacja funkcji (zadanie aproksymacji, wielomiany ortogonalne, aproksymacja średniokwadratowa dyskretna).

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne
Analiza błędów (pojęcie błędu, rodzaje błędów, błąd reprezentacji danych, błąd arytmetyki, przenoszenie błędów, analiza zaburzeń). Obliczanie wartości wielomianu (schemat Hornera). Interpolacja funkcji (zadanie interpolacji, interpolacja wielomianowa, wielomian interpolacyjny Lagrange'a, postać Newtona wielomianu interpolacyjnego, interpolacja Hermite'a, oszacowanie błędu interpolacji, interpolacja funkcjami sklejanymi). Lokalizacja zer wielomianów (metoda Sturm'a, metoda Fouriera). Równania nieliniowe (metody iteracyjne, metoda bisekcji, metoda Newtona, metoda siecznych). Całkowanie numeryczne (kwadratury Newtona-Cotesa, kwadratury Gaussa). Metody numeryczne algebry liniowej (rozkład LU i jego zastosowania, metoda eliminacji Gaussa, metody iteracyjne - metoda Jacobiego, metoda Seidla). Aproksymacja funkcji (zadanie aproksymacji, wielomiany ortogonalne, aproksymacja średniokwadratowa dyskretna).

3.4 Metody dydaktyczne

Ćwiczenia laboratoryjne: praca w grupach, rozwiązywanie zadań, projektowanie i analizowanie prostych procedur numerycznych

Wykład: wykład problemowy/wykład z prezentacją multimedialną/
metody kształcenia na odległość

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	kolokwium, egzamin, obserwacja w trakcie zajęć	wykład, ćwiczenia laboratoryjne
EK_02	obserwacja w trakcie zajęć	ćwiczenia laboratoryjne
EK_03	kolokwium, egzamin	wykład, ćwiczenia laboratoryjne
EK_04	kolokwium, egzamin, obserwacja w trakcie zajęć	wykład, ćwiczenia laboratoryjne
EK_05	obserwacja w trakcie zajęć	wykład, ćwiczenia laboratoryjne
EK_06	obserwacja w trakcie zajęć	wykład, ćwiczenia laboratoryjne

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Podstawą uzyskania zaliczenia z ćwiczeń laboratoryjnych jest pozytywna ocena z dwóch kolokwίων oraz aktywność na zajęciach. Egzamin pisemny składa się z części zadaniowej oraz części teoretycznej. Warunkiem zdania egzaminu jest uzyskanie pozytywnej oceny z obu części. Ocena końcowa z egzaminu jest średnią arytmetyczną ocen częściowych.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	60
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	10
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	80
SUMA GODZIN	150

SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	6
--------------------------------	---

** Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.*

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	nie dotyczy
zasady i formy odbywania praktyk	nie dotyczy

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

1. Z. Fortuna, B. Macukow, J. Wąsowski, Metody numeryczne, WNT, Warszawa 2006.
2. E. Kącki, A. Małolepszy, A. Romanowicz, Metody numeryczne dla inżynierów, Wydawnictwo WSINF, Łódź 2005.
3. D. Kincaid, W. Cheney, Analiza numeryczna, WNT, Warszawa 2006.

Literatura uzupełniająca:

1. M. Dryja, J. M. Jankowscy, Przegląd metod i algorytmów numerycznych, I, II, WNT, Warszawa 1988.
2. J. Stoer, R. Bulirsch, Wstęp do analizy numerycznej, PWN, Warszawa 1987.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej